

[Hanne Reintoft.]

vejen, og vi deler også den opfattelse, at det må være en rimelig service, samfundet skal stille til rådighed.

Men jeg vil alligevel bede ministeren overveje det spørgsmål, jeg har rejst før, om ikke de billige pas til de under 18-årige og de 67-årige bør omfatte hele gruppen for sociale pensioner. Folk, der har invalide- og enkepension, har nu, hvor pasgebyret stiger yderligere, svært ved det, og vi skulle nødig have det som en hæmsko for de pensionistrejser, det i øvrigt er lykkedes at gøre nogenlunde fornuftigt i pris.

*Justitsministeren (Orla Møller):*

Når hr. Poul Dam taler, lytter jeg altid med meget stor interesse, også selv om det er formalia, normalt er han nu stærkest på et andet område. Derfor har jeg selvfølgelig også forsøgt i de korte minutter, der var, inden jeg kom på talerstolen, at finde ud af, hvor den uoverensstemmelse, han mener der er, skulle være mellem lovforslagets tekst og bemærkningerne. Den kan jeg ikke finde, for der står kort og godt i bemærkningerne, at lovforslaget indeholder en bemyndigelse til at fastsætte gebyrerne, og det er også, hvad der står i lovforslaget.

Så skal jeg i øvrigt kun til fru Hanne Reintoft sige, at jeg er fuldstændig klar over, at der er et problem på dette område. Jeg har endnu ikke kunnet finde nogen løsning på det, og om jeg kan, ved jeg ikke, men jeg forstår helt og fuldt, også gennem masser af henvendelser, at der er et problem, som vi kan komme ind på. Det er i hvert fald, så vidt jeg kan se, ikke af de helt store størrelsesordener, når det drejer sig om økonomi.

Jeg tager naturligvis hr. Hagen Hagens bemærkning om, at man ikke ønsker ministerbemyndigelse i det hele taget i lovgivningen, til efterretning. Jeg vil dog lige gøre opmærksom på, at en justitsminister ikke uden videre kan fastsætte, hvilke beløb der skal opkræves for passene, så derfor er den bemyndigelse, der her er tale om, altså af begrænset karakter. Noget andet er, at hvis hver eneste lov skal indeholde bestemmelser af den art, der her er tale om, ville det blive meget vanskeligt også for folketingets arbejde; men jeg må jo respektere, at

dette er årsagen til, at de konservative vil stemme imod lovforslaget.

I øvrigt kan jeg takke for den meget brede tilslutning; der er ingen tvivl om, at lovforslaget bliver gennemført.

*Voigt (FP):*

Det er rigtigt, som ministeren siger: der er ingen tvivl om, at lovforslaget bliver gennemført, for alt, hvad der bliver gennemført her i folketinget i disse måneder, bliver jo ikke gennemført her i salen; folketings salen er i og for sig bare et illusionsnummer, hvor man står her og taler til 3, 4, 5 enkelte folketingsmedlemmer, der gider være til stede i salen; alt bliver jo vedtaget af dette uhyggelige sorte septemberforlig.

Men det, der kaldte mig herop, var hr. Poul Dams venlige udtalelse om, at jeg kunne rejse gratis ud af landet. Det er jeg naturligvis glad for, og det siger jeg tak for, men jeg vil gerne sige til hr. Poul Dam, at jeg gerne ville aflevere en månedsløn bare for at slippe for hr. Poul Dam, så han kunne rejse ud af landet.

*Buchart Petersen (S):*

Nu er det den sidste sag i dag, så vi har jo god tid. Derfor vil jeg som ordfører for denne sag sige, at det undrer mig, at hr. Hagen Hagensen siger, at han ikke er glad for den bemyndigelse. Det er da mærkeligt, at man, når man hører til det parti, hr. Hagen Hagensen hører til, ikke ønsker, at en direktør for foretagendet som en minister her har en beføjelse en gang imellem, for enhver her i denne sal ved, at vi nu får 800 forskellige ændringsforslag på finansloven — der bliver 1.300 i alt, tror jeg, når vi bliver færdige — men de kommer fra fremskridtspartiet, og så er det dog løjerligt, at man ikke kan give en minister den beføjelse, at han rent administrativt kan sige: politiet har de udgifter, lønforhøjelser osv., så må passet også forhøjes i takt med det. Det forekommer mig løjerligt, at man ikke kan stemme for det.

Så vil jeg lige sige til fremskridtspartiets ordfører, at det, hr. Poul Dam mente, var vel, at fremskridtspartiets ordfører kunne få en billet, men uden retur. Det er jo ikke noget, vi giver os af med her, men når vi ved, hvad der skal foregå i dette folketing